

Jack Hayford:
A szív becsületessége (A vezető becsületessége) 2.rész

Közzétéve az Aratás Gyülekezete engedélyével.

Bevezetés

Mindig nagyon nagy tisztességnek tekintem azt, amikor lehetőségem nyílik arra, hogy vezetőkhöz beszélhessek. Azt mondták, hogy: „Jack, mutatkozz bel!” Jack Hayfordnak hívnak, és az Egyesült Államokban a Los angelesi területen vagyok pásztor. A gyülekezetünket úgy hívják, hogy „Az Úton Lévő Gyülekezet”. Vannak olyan emberek közöttünk, akik imádkoznak érted, és az országodért. Most pedig folytassuk a tanulmányozásunkat.

Ez a második része - a két részből álló – becsületességi tanítássorozatnak. A vezető becsületessége. Az első részben a szív becsületességéről beszéltem. Beszéltünk arról, hogy a szív csökkenhet az Isten iránti teljességében. Hogy hogyan érheti megtevesztés, hogyan lehet becsapni a szívet, mindig csak egy aprócskát, egészen addig, amíg egy nagy tragédia nem történik. A szív becsületességét úgy lehet megőrizni, vagy azt jelenti, hogy ellenállunk a külső invázióknak. Olyan invázió, amelyik mindig csak egy picit vesz el a szívből, ahhoz hasonlítható, amikor egy másik ország inváziót indít egy ország ellen, és a területéből vesz el mindig egy kicsit.

Megbocsátás szelleme, lelkülete

Most a becsületességnek egy másik területéről szeretnék beszélni. Itt nem arról van szó, hogy a szívet lerohanják, vagy invázió alá kerül, hanem megfertőződik a szív. Most a vezetőről szeretnék beszélni, és a megbocsátás szelleméről, lelkületéről.

A megbocsátásnak a legfontosabb része: az elengedés. Amikor megbocsátásban részesültünk az Úrtól, akkor elengedett, felszabadított minket a bűn hatalma alól. Felszabadultunk az örökkévaló halál kötelékéből. Úgyhogy azt megértjük, hogy a megbocsátás mennyiben kapcsolódik a felszabaduláshoz. De **a Biblia a megbocsátás szelleméről is tanít.** Tehát **ez azt jelenti, hogy valaki olyan életet él, amely a megbocsátás szellemében, a felszabadítás szellemében él. A szívünk és a kezünk nyitott, és felszabadultak vagyunk Isten és az emberek felé. Tehát, hogy a kezeink ne legyenek telve keserőséggel, vagy haraggal, vagy bármilyen ehhez kapcsolódó dologgal.** Mint az olyan ember, aki egy bőröndöt cipel magával, ami tele van olyan dolgokkal, ami egyáltalán nem szükséges az útjához. Nekünk is van egy csomó olyan dolog, amit szükségtelen, hogy magunkkal vigyünk. **A szolgálatban lévő szabadság szelleme az, tulajdonképpen attól függ, hogy a vezető szíve mennyire felszabadult az ő**

életében. Tehát én a felszabadultság szelleméről beszélek veletek, hogy a te szolgálatod vagy az enyém, sohase akadjon fenn a megbocsátatlanságban.

Lapozzatok velem a Szentírásnak az alapvető részéhez, ami ezt az igazságot fejti ki.

-
21. Ekkor hozzámenvén (Jézushoz) Péter, monda:
Uram, hányszor lehet az én atyámfiaának ellenem vétkezni, és néki megbocsátanom? még hétszer is?
22. Monda néki Jézus: Nem mondom néked, hogy még hétszer is, hanem még hetvenszer hétszer is.
23. Annakokáért hasonlatos a mennyeknek országa a királyhoz, a ki számot akar vala vetni az ő szolgálival.
24. Mikor pedig számot kezdte vetni, hozának eléje egyet, a ki tízezer tálentommal vala adós.
25. Nem tudván pedig fizetni, parancsolá annak ura, hogy adják el azt, és a feleségét és gyermekeit, és mindenét, a mije vala, és fizessenek.
26. Leborulván azért a szolga előtte, könyörög vala néki, mondván: Uram, légy türelemmel hozzám, és mindent megfizetek néked.
27. Az úr pedig megszánván azt a szolgát, elbocsátá őt, és az adósságot is elengedé néki.
28. Kimenvén pedig az a szolga, találkozék egygyel az ő szolgatársai közül, a ki száz dénárral vala néki adós; és megragadván azt, fojtogatja vala, mondván: Fizesd meg nékem, a mivel tartozol.
29. Leborulván azért az ő szolgatársa az ő lábai elé, könyörög vala néki, mondván: Légy türelemmel hozzám, és mindent megfizetek néked.
30. De ő nem akará; hanem elmenvén, börtönbe veté őt, mígnem megfizeti, a mivel tartozik.
31. Látván pedig az ő szolgatársai, a mik történtek vala, felettébb megszorodának; és elmenvén, mindent megjelentének az ő uroknak, a mik történtek vala.
32. Akkor előhivatván őt az ő ura, monda néki: Gonosz szolga, minden adósságodat elengedtem néked, mivelhogy könyörögtél nékem:
33. Nem kellett volna-é néked is könyörülnöd a te szolgatársadon, a miképen én is könyörültem te rajtad?
34. És megharagudván az ő ura, átadta őt a hóhérok kezébe, mígnem megfizeti mind, a mivel tartozik.
35. Ekképen cselekszik az én mennyei Atyám is veletek, ha szivetekből meg nem bocsátjátok, kiki az ő atyjafiának, az ő vétkeiket.

(Mt 18:21-22)

El tudjátok képzelni hogyan érezhette magát Péter azon a napon, amikor feltette Jézusnak ezt a kérdést? „Uram meg kell bocsátanom még hétszer is?” Meg kell értenünk azt, hogy mit tanult

Péter, és hogy mit mondott. Mert Péter azt hiszi, amikor ezt mondja, hogy ő Jézus nagylelkűségéhez hasonlóan beszél. Ugyanis a rabbik - Jézus korában - azt tanították, hogy Isten csak háromszor bocsát meg. Ámós könyvének első és második fejezete alapján tanították ezt. Újra és újra azt mondja a próféta Isten nevében, hogy három bűne miatt, sőt négy miatt megítéllek. Más szavakkal, itt azt mondja Isten, hogy eddig három alkalommal megúszad, most a negyedik alkalommal megítéllek. Tehát Péter úgy nőtt fel a zsidó zsinagógákban, hogy ezt hallotta akkoriban. Tehát ezt hihette, hogy Isten maga is csak háromszor bocsát meg. De most ott állt előtte Isten testben, elkezdte meglátni Isten szeretetének a nagyságát, és Jézus személyének a nagyságát, szeretetét. Képzeljétek el, hogy mennyire jól érezhette magát Péter! „Uram, én sokkal több kegyelmet tanultam, mint gyerekkoromban amit hallottam! Tudom azt, hogy Isten többször megbocsát, mint három alkalom.” Úgyhogy ő kétszer három plusz egyet tett, és azt mondta, hogy hétszer. Tehát kétszer három plusz egy. El tudom képzelni a mosolyt Péter arcán. „Uram én tényleg jól csinálom!” Utána az Úr azt mondja neki szelíden: „**Nem Péter, hetvenszer hétszer**” El tudod képzelni? Amit itt Jézus mondott az nemcsak azt jelenti, hogy 490-szer, hanem azt mondja, hogy végleg, teljesen megbocsátasz mindent. Sőt, az 1 Korinthus 13 beszél erről nekünk. Szó szerint az eredeti görög azt mondja, hogy nem tart feljegyzést a szeretet, nem ró fel semmit. Jézus egy leckét tanított, szeretett volna valamire rávilágítani, és úgy mutatja be, hogy ez az Isten Országának az egyik alapelve.

Amikor Jézus Isten Országáról beszél, akkor két dolog igaz:

- valami olyasminnek mutatja be, ahová Isten elhívott bennünket a megváltásunkkor, tehát az Ő országába, egy olyan területre. Más szóval ez nem olyan dolog, amelyet bármelyikünk bármikor képes lett volna megtenni. Hanem, ahogy újjászülettünk az Ő Országába, megadja az erőt, hogy ezt megtegyük. Ez az alapelv felfoghatatlan a világ számára, mivel nincs meg neki az ereje hozzá. De mi az Ő Országának a dimenziójába vagyunk elhívva. És azt mondja, hogy ezeken a határokon belül így kell élned! És Ő megadja az erőt!
- Ami a második alapelvhez vezet el minket, ami egy parancs Isten Országában. Ez egy olyan lecke, ami nagyon világos. Jézus azt mondja, hogy nagyon félelmetes következményei vannak annak, ha valaki erre nem reagál. Amikor a 34. és 35. vershez érünk, és látjuk az Úrnak haragját a megbocsátatlan szívű szolgál felé. Azt mondja, hogy átadta a hóhérok, a kínpók kezébe. Kérlek, értsd meg, hogy itt miről van szó! Meg kell értenünk a következő vers miatt. Jézus azt mondja, hogy „**az én Mennyei Atyám is ezt fogja tenni veletek, ha ti nem bocsátotok meg, ha ti nem teszitek ezt meg.**”

Mit jelent, hogy átadatik a hóhérok, a kínpók kezébe? Értsünk meg két dolgot.

A megbocsátatlanság szelleme

Az első, hogy a megbocsátatlan szolga nem tért vissza az eredeti helyzetébe. Emlékszel mi volt az elején, a 25. versben? Nem tudott fizetni, úgy volt, hogy elveszíti mindenét, családját, a

gyermekait, a birtokait, a tulajdonát, mindent. Úgy volt, hogy teljesen össze lesz törve, el lesz pusztítva, ő maga is szolgaságba lesz eladva. A 34. versben ezt mondta az Ige, és ez szó szerinti. Számla behajtók, végrehajtók lesznek ott minden nap, hogy beszedjék a fizetést. A kínzó szó az eredetiben, olyan végrehajtót jelent, aki folyamatosan beszedi a pénzt.

Szeretném, ha így először a fejezet utolsó verseit néznénk meg, hogy megértsük az egész leckének a lényegét. Mert itt van egy olyan ember, akinek az összes adóssága meg lett bocsátva, el lett engedve. Megváltozott a sorsa, meg tudja tartani a családját. Sőt, a szabadságát is. A másik oldalon, most nem lesz elvéve tőle a családja, nem adják el rabszolgának, de nem is élvezi teljességgel annak a szabadságát, hogy meg lett bocsátva az összes korábbi adóssága. Ott van a végrehajtóknak az állandó zaklatása, nyavalygása.

Mi ebből a tanulság, amit Jézus tanít? Ő ezt mondja ezzel: **elképzelhető, hogy neked mindent megbocsássonak, hogy megismerd azt, hogy mit jelent valóságosan az üdvösség. Az lett volna a sorsod, hogy mindenedet elveszítsd, hogy az egész életedet szolgaságban éld, és a pokolban töltsd az örökkévalóságot. De a kereszttel mindez meg lett bocsátva, teljes mértékben ki lett fizetve.** Ugyanúgy, mint a szolga, akinek kifizették az adósságát megszabadult. Ugyanígy az embereknek az Isten Országában meg lett bocsátva, és fel lettek szabadulva, hogy szabadon élhessenek. **De Jézus azt mondja, ha elfelejted mekkora megbocsátásban részesültél, és nem élsz ugyanebben a szellemben, a teljes megbocsátás, felszabadítás szellemében mások felé, akkor itt van egy kép arról, hogy mi fog történni veled. Nem fogod elveszíteni az üdvösségedet,** ugyanúgy ahogy a szolga sem veszítette el a családját és a szabadságát, szabad sorsát, nem fogom visszavenni azt, amit adtam neked, **de lesz valami a lelkedben, ami soha nem hagy békén, ami állandóan oda fog menni hozzád, és nyugtalanít. Ez nem valami olyan dolog, ami a Mennyből jön. Ez a megbocsátatlanság szelleme. Ez egy olyan szellem, ami azért jön, hogy beszédjék a számlákat.** Mert nem tudod a megbocsátatlanság hozzáállásait hordozgatni, anélkül, hogy ne venne az el tőled valamit, ki belőled. Valami olyasmit, amit Isten sose akart, hogy megtörténjen veled. **Azért bocsátott meg neked, hogy minden áldással betöltekezhess. De a megbocsátatlanság kivesz belőled dolgokat.** Például:

- az örömet,
- elveszi a szellemi erőt,
- szó szerint elveszi a fizikai erőt,
- az orvosok bebizonyították, hogy a megbocsátatlanság a fizikai egészséget is elveheti. Egy orvosi kimutatás – és nem is a Bibliáról beszélek most – azt mutatta ki, hogy 70%-a a betegségeknek a keserűség, a megbocsátatlanság és neheztelés miatt van, ami az emberek belsejében van.

Isten nem úgy tervezte meg a mi testünket, hogy képes legyen a megbocsátatlanság terhét hordozni az érzelmeinkben. Jézus itt egy nagyszerű alapelvet tanít meg nekünk: azt mondja, hogy megbocsátásban részesültél és felszabadultál, ez a szolga a te felszabadulásodnak, megbocsátásodnak egy képe, példája. Olyan adósságod volt, amit sohase tudtál volna kifizetni. Gondolj csak bele! Azt mondja, hogy 10 ezer talentum. Ez az Egyesült Államok pénzértékében, azaz dollárban jelenleg – ebben az évben – ez legalább 10 millió dollárt jelentene. Ez a szolga még csak a kamatot se tudta volna kifizetni, amit erre rátesznek. Mégis azt mondja az ő Urának, hogy

„Légy türelemmel hozzám, és mindent megfizetek.”. Egyszer elolvastam ezeket a szavakat, és csak nevettem magamban. A Biblia azt mondja, hogy az Úr megszánta, könyörületességre indult rajta. Azt mondtam, hogy biztos könyörületességre indult, mert biztos azt gondolta, hogy megőrült ez az ember. Soha nem lett volna annyi ideje arra, hogy mindezt visszafizesse. De a szolga azt mondta, hogy „Légy türelemmel”. Az Úr azt mondja, hogy ennél én sokkal többet teszek; én megbocsátom ezt neked, elengedem. Nem örülsz annak, hogy az Isten nemcsak egyszerű türelemmel van hozzánk? Teljesen megbocsátott nekünk. Ez egy jó alkalom arra, hogy azt mondjuk: HALLELUJAH! Igen, mondd még egyszer: HALLELUJAH! HALLELUJAH! Nagyon nagy dolgot bocsátott meg nekünk Isten.

A szolga azután egy hihetetlen dolgot tesz. Odamegy egy másik szolgatárshoz – az akkori átlagfizetéseket figyelembe véve körülbelül háromhavi fizetéssel tartoztak neki. Háromhavi fizetéssel! Ez egy olyan összeg, amit vissza lehet fizetni. Az ő szolgatársa leesik a lábához. Nemcsak azt mondta, hogy „fizess ki, amivel tartozol.”, hanem nyakon ragadja, torkon ragadja és lenyomja a földhöz, hogy „fizess vissza mindent!”. Most figyeljétek a szavakat, azt mondja a szolga: „Légy türelemmel hozzám, és megfizetek neked” Azt gondolhatnátok, hogy ő felismerte a saját szavainak a visszhangját. Mégis van egy különbség! Amikor ő azt mondta az ő urának, hogy „Légy türelemmel”, akkor ő azt sohase lett volna képes visszafizetni. Amikor az ő szolgatársa mondja azt, hogy „Légy türelemmel”, akkor egy adott idő múlva ő vissza tudta volna fizetni. De e helyett berakja az adósok börtönébe. Ez tényleg örült ez az ember! Ha berakja a börtönbe, akkor soha nem fogja megkapni a pénzét. De ha kint lenne a börtönből, akkor pénzt kereshetne és visszafizethetné. De ez a megbocsátatlanság szelleméről tanít minket.

A megbocsátatlanságnak uralkodnia kell, kontrollálnia kell. Miután már ő uralkodik, lehetetlen, hogy bármi is valaha is megváltozzon. Nem tudta visszafizetni az adósságot, és ez az ember sem tudott semmi többet tanulni a megbocsátásról.

Hogyan lép be a megbocsátatlanság egy vezető szívébe?

Hogyan lép be a megbocsátatlanság egy vezető szívébe? Olyan gyakran úgy gondolunk a megbocsátásra, a megbocsátatlanságra, ami az által támad meg téged, hogy valaki megbánt vagy megsért. Tényleg nagyon sok embert közülünk megtámadtak vagy megbántottak. Időnként szolgatársak, más emberek, akik ugyanazt az Urat szolgálják. Ez egyáltalán nem volt fair, vagy igazságos. De más módon is beléphet a megbocsátatlanság. Például:

- a kritizálás szellemével vagy
- az ítélkezés szellemével.

A féltékenység is a megbocsátatlanság egyik formája. A féltékenység azt mondja, hogy én nem tudom megbocsátani annak az embernek azt, hogy neki van valamije, ami nekem nincs.

A neheztelés azt jelenti, hogy én megtartom azokat az embereket az én haragomnak a börtönében.

Az ítélkezés is a megbocsátatlanság egy formája, fajtája. Az a véleményem, hogy téved az az ember, és én nem fogom meggondolni magam. Ők tévednek, és nekem van igazam. **Egyszerűen ezen nem tudnak segíteni. Ezt kontrollnak hívják. És az emberek az én véleményem börtönébe kerülnek így. Ezek a hozzáállások tragikus módon, betöltik, eltöltik Krisztus testét, az élő egyháznak a hatékonyságát megnyomorítják. Kiszívják a vezetők szellemi erejét. Elválasztó falakat építenek Krisztus testének a tagjai közé. Az én véleményem börtönébe zártam azt a személyt, és falakat építettem fel a mi kapcsolatunkban.**

Ítékeztem, megítéltem egy másik személy szolgálati stílusát, csak azért mert nekem nem tetszik az a stílus, ahogy szolgál. A kapcsolatokban egy választódás áll be. Gondolj bele, hogy ez a megbocsátatlanságnak, a neheztelésnek, az ítélkezésnek a feszültségei, mit okoznak Krisztus Testében. Ő azt mondta nekünk, hogy „**Nektek mindent megbocsátottam. Én megértő és szelíd voltam feléd. Az egyéniségedet, és a rád jellemző dolgokat mind-mind megértem. Türelmes vagyok azzal, hogy nem vagy tökéletes az ismerettedben, a megértésedben. A tudatlanságod miatt, amiket másoknak okoztál szenvedéseket, fájdalmakat, ezekkel türelmes és megbocsátó voltam. Teljesen felszabadítottalak. S arra hívlak téged, hogy te is ilyen mértékben, egyenlőképpen legyél felszabadító. Legyél türelmes azokkal, akik megbántottak, megsértettek téged. Ismerd fel, hogy milyen gyakran nem is veszik észre, hogy fájdalmat okoztak neked! És még akkor is, ha felismerték, hogy rosszat tettek ellened, de nézd meg, hogy én mit tettem!**” – mondja Jézus. „**Amikor megkorbácsoltak, leköptek és keresztre feszítettek, azt mondtam, hogy: Atyám bocsáss meg nekik.**” Jézus azt mondja: „**Bocsáss meg, ahogy én is megbocsátok!**”

Ez az Igerész az igazságnak egy nagyon-nagy hatalmát osztja meg velünk. Azt mondja, hogy nem engedem meg, hogy az Országomban működj semmilyen más módon! A Mennyei Atyám haragos lesz, ha másként cselekszel. Saját magadra hozol büntetést, hogyha így élsz! Tehát ezt mondja itt, ebben a tanulásban. Azt mondja, hogy nem foglak visszavinni titeket a korábbi elveszett állapototokba, de meg fogjátok tapasztalni azt, át fogjátok élni, hogy milyen a megbocsátatlanság szellemének állandó kényszerítő, végrehajtó hatása alatt lenni. Ez nyomorékká tesz szolgálatokat. **Ez engem is megkötözhet vezetőként, és azokat is meg tudja kötni, akik felé megbocsátatlanság van a szívemben.** Ugyanúgy, ahogy ez a szolgatárs is börtönbe került.

Valószínűleg ez az egyik legfontosabb lecke, amit megtanulhatok. Ez egy másik alapelv a szív becsületességének témakörében. Ugyanúgy ahogy elutasítok mindent, hogy az felszeletelje az én szívemet vagy leszeljen belőle akár egy szeletet is - megtévesztésen keresztül, vagy azáltal, hogy beadom a derekam valamilyen kísértésnek és azt gondolom róla, hogy az nem bűn. **Elképzelhető, hogy annyira érzéketlen vagyok a szívemhez, hogy megengedő vagyok, helyet adok a megbocsátatlanságnak. Ez az én lelkemet megfertőzi. Sokkal több köteléket rak Krisztus Testére, mint amit valószínűleg elképzelünk.**

Hadd tegyek fel akkor egy kérdést, most veled kapcsolatban, hogy mi a szolgatársaid iránt a hozzáállás a szívedben? Hadd mondjak el egy történetet! Ahogy felteszed magadnak a kérdést, hogy én hogyan kapcsolódom szolgatársaimhoz.

Több évvel ezelőtt megharagudtam egy másik szolgálóra. Nem mondtam el senkinek, túl bölcs voltam ahhoz, hogy hangosan beszéljek ellene. De a szívemben nagyon irritált. Nem volt semmi, amit ellenem tett volna, vagy bármi. De egyáltalán nem tetszett, ahogy folytatja, vezeti a szolgálatát. Különböző dolgok a stílusával kapcsolatban, az a dolog, ahogyan kommunikált. Egyszerűen csak irritált, bosszantott. Amikor láttam, hogy szolgál egyre jobban kezdett irritálni, csak fokozódott. Nagyon ítélkezővé váltam a szívemben felé. Újra csak, én ezt nem mondtam el senkinek. Beszélhettem volna ellene valaki előtt, de nem tettem. De ettől függetlenül felhalmozódott folyamatosan a szívemben. Isten persze tudta ezt. Egy nap hazaértem a gyülekezetben lévő irodámból, és amikor beléptem a házamba, éppen ez a szolgáló volt a tévében. Amikor megláttam, hogy a tévében van, ki akartam kapcsolni a tévét. Senki más nem volt a szobában, aki nézte volna. Elkezdtem átmenni a szobán, hogy kikapcsoljam a tévét, és azt gondoltam magamban: „beteggé tesz ez az ember”. Még nem értem el a tévét, amikor a Szent Szellem szólt hozzám. Isten ezeket a szavakat mondta: „Te nem ismered el azt, hogy én milyennek teremtettem, ugye? Nem látod jónak.” Leestem a földre. Azért estem le, mert egyszerűen annyira elgyengültek a lábaim, egy szent félelemmel, rettenettel, ami a szívembe jött. Abban a pillanatban megláttam valamit, amit azelőtt sosem. Először is megláttam azt a szellemet, ami motiválta az én belső hozzáállásomat. Ugyanaz, mint Lucifer szelleme. Mert Lucifer ezt mondta: „Olyan leszek, mint Isten.” Ez mit jelent? Én fogok mindent úgy megteremteni, ahogy akarom. Isten azt mondta nekem: „Mindenkit úgy akarsz megteremteni, olyanná akarsz formálni, amilyennek te jónak látod, vagy megelégedsz azzal, amilyennek én teremtettem őket?” Elkezdtem zokogni az Úr előtt, és megtérésben kiöntöttem a szívemet az Úr előtt. Voltak olyan dolgok, amiről esetleg te is azt mondhatnád, hogy jobb lenne, ha az az illető másképp csinálná. Lehet, hogy egyet értenél velem abban, hogy javíthatna a stílusán. De ennek semmi köze nincs a dolgokhoz. Nem arról volt szó, hogy a férfi gonosz lett volna. Egész egyszerűen csak máslymen volt, mint amilyennek én szerettem volna látni. Könyörögtem az Úrnak, hogy bocsásson meg nekem. Túlságosan hosszú történet, hogy elmondjam, de egy kis idővel ezután ez a férfi az egyik legközelebbi barátom lett. Tudom, hogy ez sohasem történhetett volna meg, ha Isten nem mutatta volna meg nekem a szívemet. Meg volt kötözve megbocsátatlansággal. Azt mondhatod erre: „Ez megbocsátatlanság?” Igen, az.

A megbocsátatlanság nemcsak az, amikor valaki megbánt téged, ez az ítélkezés része volt! A kritizálás, azért mert az ízlésemet sértették meg. És ezt nem engedtem meg! Mintha Isten lennék! De erre azt mondhatod: „De, hát Hayford pásztor, én soha nem mondanám azt, hogy Isten akarok lenni!” Én sem mondtam ezt. Egészen addig, amíg Isten meg nem mutatta, hogy ez egy ilyen alattomos kígyó módszer. Időnként azon gondolkodom, hogy az ítélkezés mekkora feszültséget okoz Krisztus Testében. A kezem, amelyik ki tud így nyúlni, ha feszültség, görcs áll be az izmaimban, akkor a kezem összehúzódhat, és nem tudok kinyúlni. A láb, amelyik szabadon járhatott, ha feszültség, görcs támad a testemben, akkor megbénulhatok, nyomorék lehetek, lebénulhatok. Jézus Teste sok városban és országban ilyen. Amikor Jézus ki akar nyúlni, de az emberek az ő testében, a gyülekezetekben, a gyülekezetek között, annyira kritizálóak és ítélkezőek. Családok nem bocsátanak meg. **De a megbocsátás szelleme, Krisztus Testét újra éppé felemelheti a te gyülekezetekben, hogy erővel kinyúljon, hogy szabadsággal mozduljon! De ehhez a felszabadítás szelleme kell! Annyi mindent bocsátottak meg nekünk, hogy nekünk is megbocsátóknak kell lennünk!**

Elgondolkozhatok a családokon! Több évvel ezelőtt bizonyos hozzáállásom volt a sógorom felé. Kisfiúként ismerte meg Jézust, de eltért az Úrtól. Miután a feleségemmel összeházasodtunk, egy nagyon eredeti, őszinte erőfeszítést tettem azért, hogy a sógorommal barátok legyünk. Sohasem volt mostoha vagy udvariatlan a válaszában felém. De sosem fogadta el az én felkínálásomat, a barátságom felkínálását. Mindig fenntartott három lépés távolságot, és nem számított, hogy én mennyire akartam barátságos lenni hozzá és kedves. De az idő múlásával, már kezdett fájni, hogy ennyire közönyös. 15 év után, nagyon világosan emlékszem, hogy az én sógoroméék hátsó kertjében beszélgettem vele. Miközben beszéltem vele, találkoztam azzal a hidegséggel, amit felém tanúsított. Azt gondoltam magamban: „Ennyit próbálkoztam, kész, vége.” Nem mondtam neki semmit, folytattuk a látogatásokat. De eldöntöttem, hogy többé nem próbálok meg a barátja lenni. Hat hónappal később, otthon voltam, több ezer mérföldnyire onnan, ahol a sógoroméék laknak. Egy üdvözlőkártyát találtam a konyhánkban az asztalon. Úgy tűnt, hogy ez valamilyen humoros kis kártya. Felvettem a lapot, és kinyitottam, hogy elolvassam mi a poén benne. Már nem tudom mi volt az, de emlékszem arra, hogy mi volt az aljára írva. A sógorom lánya írt az én lányomnak, és azt írta: „Köszönöm a te kedves lapodat, amit nemrég kaptam, és hogy imádkozol apuért, hogy visszatérjen Jézushoz.” Elolvastam azokat a szavakat, olyan volt, mintha egy kést szúrtak volna át a szívemen. Én nem tanítottam a lányomat arra, hogy a nagybátyjéért imádkozzon. De imádkozott azért, hogy megtérjen. De én nem imádkoztam ezért. Nem is ismertem fel, hogy nem imádkozom érte. Nem gondoltam azt magamban, nem határoztam el, hogy nem imádkozom érte. De azt igenis gondoltam, hogy már teljesen belefáradtam, hogy állandóan elutasítottnak érzem magam általa. Anélkül, hogy észrevettem volna, egy csomó szellemi bukásra vak lettem. Jézus azt mondta, hogy még az ellenségeinkért is imádkozunk. Sokkal inkább olyanokért, akik úgy tűnik, hogy nem fogadnak el téged. Egy családtag volt. Azért tanúsítottam barátságot felé, mert törődtem vele. Ezt nem akarta elfogadni, mert valószínűleg felismerte azt, hogy ez visszavezethetné őt az Úrhoz. Nem vallást próbáltam rákényszeríteni, egyszerűen csak barátságos akartam lenni hozzá. Annyiszor fordult el tőlem, hogy feladtam. De most nagyon kínosan éreztem magam, hiszen nem is imádkoztam érte. Megtértem az Úr előtt. Négy hónappal később, csengett a telefon a házunkban. Egy vasárnap este volt. A sógorom hívott. A feleségem felvette a másik telefont, és hallottuk, hogy ezeket a szavakat mondja: „Ma visszatértem az Úrhoz. Tudtam, hogy ti akartok az elsők lenni, akik tudni akarjátok.” Egy kicsit beszélgettünk, aztán letettük a telefont. Utána arra gondoltam: „Uram, lehetséges, hogy az én megbocsátatlanságom visszatartotta abban, hogy megnyíljon teelőtted?” Az Úr nem válaszolta ezt meg, de ezt megmutatta. **Ha az Evangéliumot nem visszük el oda, ahol az evangéliumot nem prédikálják, az emberek soha nem fognak Jézus Krisztushoz jönni! Ha nem gyakoroljuk a megbocsátás szellemét, nem mutatjuk be az embereknek, akkor nem tud igazi felszabadulás jönni nagyon sok dologban.**

Ez a két történet nagyon egyszerű arra, hogy bemutassa a felszabadítást, az elengedést! A kapcsolatokban az elengedést, és az üdvösség felszabadítása! Felszabadítása annak, amiről az életünk igazán szól. És Krisztus Testének a felszabadítása. Hogy mi is úgy bocsátunk meg, ahogy nekünk meg lett bocsátva.

ÁMEN!